

—ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΙ ΕΛΛΗΝΩΝ—
—ΛΟΓΙΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ—

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ (1818 - 1899)

Φ. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ : Ὁ Στέφανος Κουμανούδης ἐγεννήθη ἐν Ἀδριανουπόλει τὸ 1818. Μετ' ὀλίγον, ἐκράγισεν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως, ὁ πατὴρ αὐτοῦ μετηνάστευσεν οἰκογενειακῶς εἰς Βελιγράδιον, ἔνθα ὁ νεαρὸς τότε Στέφανος ἐφοίτησεν εἰς τὸ αὐτόθι ἀκμάζον ἑλληνικὸν σχολεῖον τῆς πόλεως, ὅπου ἐξέμαθε τὰ πρῶτα γράμματα. Πρὸς ἐξακολούθησιν καὶ συμπλήρωσιν τῶν σπουδῶν αὐτοῦ ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ πατρὸς εἰς Γερμανίαν, εὐτυχῶς, ὅπως παρακολούθησεν μαθήματα παρὰ τῷ Θεορίφῳ, τῷ Ρίττερ καὶ τῷ περικλεῖ Βοιχίφ. Εἰτα συναντῶμεν αὐτὸν ἐν Παρισίοις ἀκροατὴν ἐν τῇ Σορβόνῃ καὶ τῷ College de France. Ψυχὴ ποιητικὴ καὶ φλογερὰ, ψυχὴ φιλομαθῆς καὶ ρηξικέλευθος, προικισθεὶς δαψιλῶς ὑπὸ τῆς φύσεως, ἤψατο κατὰ τὴν μακροχρόνιον παραμονὴν τῆς εἰς Εὐρώπην. Ἐπαρθεὶς εἰδικώτερον εἰς τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν καὶ λατινικὴν φιλοσοφίαν, ἀνέκαμψε μελετῶν καὶ τὴν γερμανικὴν, ἰταλικὴν καὶ γαλλικὴν, καθὼς καὶ τὴν ρωσικὴν γλῶσσαν, οὐδόλως ἀμελήσας καὶ τὴν παρακολούθησιν τῶν συγχρόνων ἐπιτημάτων τῆς ζωῆς καὶ τῆς τέχνης. Γενόμενος ἐν τῇ ἐγκυκλοπαιδικῇ ἐπιστάσει. Ὅπως οἱ ἀριστοὶ τῶν παρ' ἡμῖν ἐπιστημόνων καὶ λογίων δύναται καὶ αὐτὸς νὰ θεωρηθῇ ἐν πολλοῖς αὐτοδίδακτος. Ἐπιστρέψας εἰς Βελιγράδιον ἐπέθηκε περισπούδαστον ἀρχαιολογικὴν μελέτην (βλ. εἰς βιβλιογραφίαν τῶν ἐπισημ. 1), ἥτις τὸν ἐπέβαλε. Παρὰ τὰς προτροπὰς πολλῶν, ὅπως παραμείνῃ ἐν Σερβίᾳ, ἔνθα εὐρὺ ἠνοίγετο τὸ μέλλον, προετίμησε νὰ κατέλθῃ εἰς Ἑλλάδα, παρασυρόμενος ὑπὸ τοῦ διακαοῦς πόθου, ὅπως συντελέσῃ εἰς τὴν ἀριωτέραν συγκρότησιν τοῦ νέου Κράτους, ὅπερ διήνυε τότε τὰ πρῶτα βήματα πρὸς τὴν πρόοδον. Ἐν Ἀθῆναις ἔτυχε θερμῆς ὑποδοχῆς ὑπὸ τοῦ Κωλέττου, τὰ δὲ πρῶτα αὐτοῦ ἀρθρα δημοσιευθέντα ἐν τοῖς ἐγκριτωτέροις ἡμερησίοις καὶ περιοδικοῖς, κατέδειξαν τὴν ὀξείαν παρατηρητικὴν ἀκρίβειαν τοῦ νέου Κ., τὴν εὐρύτητα καὶ διαύγειαν τῆς διανοίας του, καθὼς καὶ τὴν βαθεῖαν γνῶσιν τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐπιστήμης. Ἀνεγνωρίσθη δὲ συντόμως καὶ τὸ ἀνώτερον καὶ ἀλύγιστον τοῦ χαρακτηρὸς ἐν τῷ ἀγῶνι τοῦ κατὰ τῶν ἀγυριῶν τοῦ Σιμωνίδου, προσκομίσαντος τὸ 1848 πρὸς ἀγορὰν ἀρχαῖα δηθὲν χειρόγραφα, ἐκδόσαντος τινὰ τούτων καὶ πολλοὺς ξένους καὶ ἡμετέρους ἐξαπατήσαντος. Καὶ εἰς ἄλλας φιλολογικὰς ἐριδας περιελθὼν ὁ Κ. ἀνεδείχθη οὐ μόνον ἐπιστήμων βαθύς, ἀλλὰ καὶ μαχητὴς δυσκατάβλητος καὶ χαρακτηρὸς ἰσχυρότατος.

Ἡ ἐπακολούθησας ἐκδοσις τοῦ «Στράτη Καλοπείχειρου» καὶ τινων ἄλλων ἐργασιῶν ἐπέρρωσαν τὴν ἐπιστημονικὴν ἀξίαν τοῦ Κ. Ὅθεν τὸ 1851 ἐκλήθη εἰς τὴν ἔδραν τῆς Λατινικῆς Φιλολογίας ὡς ἔκτακτος καὶ τὸ 1854 διωρίσθη τακτικός, δημοσιεύσας προηγουμένως περισπούδαστον μονογραφίαν λατινιστί (βλ. ἀριθ. 5). Διὰ τὸν Κ. ἡ καθηγεσία ὑπῆρξεν ἀφειρητὴ καὶ οὐχὶ σκοπός. Ἐκτοτε ἄρχεται ἡ γονιμοποιὸς αὐτοῦ δράσις ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, ἐν τῇ κοινωνίᾳ καὶ τῇ ἐπιστήμῃ. Ἐκτὸς τοῦ Λατινοελληνικοῦ Λεξικοῦ τοῦ Οὐλερίχου, ὅπερ

Εὐλερίου Γ.
Βασιλείου:
Γενική
Ελληνική
Βιβλιογραφία
1937

ἐπεξεργάσθη καὶ ἐξέδωκεν ἐπανειλημμένως, καταστήσας αὐτὸ ἔργον σχεδὸν νέον καὶ μοναδικὸν εἰς τὸ εἶδος του, ἡ Ἐπιγραφικὴ, ἣς τότε μόλις εἶχε κατανοηθῇ ἡ μεγάλη σπουδαιότης εἰς τὴν καθόλου γνῶσιν τῆς ἀρχαιότητος, ἐφείλκυσε τὴν προσοχὴν του καὶ σὺν τῷ χρόνῳ κατέστη τὸ προσφιλὲς αὐτοῦ πάθος. Περιηγηθεὶς κατ' ἐπανάληψιν τὴν Ἑλλάδα, συνέλεξε πλῆθος ἐπιγραφῶν ἀνεκδότων, ὡς ἐξέδωκεν εἰς τὰ ὑπ' αὐτοῦ διευθυνόμενα περιοδικὰ «Φιλίστορα» καὶ «Ἀθήναιον» καὶ ὡς κατόπιν ἀνετύπωσε καὶ εἰς ἰδιαιτέραν ἔκδοσιν, σημειώσασαν σταθμὸν ἐν τῇ ἐπιγραφικῇ. (βλ. ἀρ. 11). Τῇ ἐπιγραφικῇ συνεβάδιζε καὶ ἡ συναφὴς ταύτη συλλογὴ νέων λέξεων. Εἰς πολλὰς χιλιάδας ἀνέρχονται αἱ ὑπ' αὐτοῦ ἀνευρεθεῖσαι νέαι λέξεις, αἱ μὴ συναντῶμεναι εἰς τὸν Θησαυρὸν τοῦ Ἑρρίκου Στεφάνου. Ἄνθρωπος εὐρύτατος, θεωρῶν ὅτι ἡ ἐπιστήμη εἶνε καθολικὸν τι, συνέβαλεν ἀφιλοκερδῶς εἰς τὸν πλουτισμὸν οὐ μόνον τοῦ Λεξικοῦ τοῦ Ἀθανασίου Σακελλαρίου, οὐδὲν ὅσον ὑπῆρξεν ὁ σπουδαιότερος συντάκτης, ἀλλὰ καὶ μέγαν ἀριθμὸν νέων κυρίων ὀνομάτων προσέφερεν εἰς τὸ μνημειώδες Λεξικὸν τοῦ Pape-Vensele. Εἰς τὴν τοιαύτην βαθεῖαν ἀντίληψιν τῆς ἐπιστήμης ὀφείλεται καὶ ἡ συμπλήρωσις τοῦ Καταλόγου τῆς Νεοελληνικῆς Φιλολογίας τοῦ Βρετοῦ, ἃν καὶ δὲν ἀναφέρεται ἡ συμβολὴ τοῦ Κ. ὑπὸ τοῦ συγγραφέως. Καὶ εἰς τὸν καθηγητὴν Ξανθοπούλου ἐντελῶς φιλικῶς ἔδωκε τὸ πλεῖστον μέρος τῆς πραγματείας αὐτοῦ τῆς ἐπιγραφικῆς. «Συνοπτικὴ ἐκθεσις τῆς πνευματικῆς ἀναπτύξεως τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων ἀπὸ τῆς ἀναγεννήσεως αὐτῶν μέχρι τοῦδε». Κων/πολις 1880 (σελ. 95). Ὁ Κ. παρ' ὅλην τὴν λατρείαν του πρὸς τὴν ἀρχαιότητα οὐδέποτε ἐλησμόνησε καὶ τὴν νέαν Ἑλλάδα, παρακολουθῶν καὶ σχολιάζων ἐκ τοῦ σύνεγγυς πᾶσαν πνευματικὴν αὐτῆς ἐκδήλωσιν. Ἡ τοιαύτη στατιστικὴ παρακολούθησις ὑπῆρξε μίαν τῶν κυριωτέρων αἰτίων ἐνασχολήσεως. Καρπὸς τῆς θεωρητικῆς ὁ τρίτος ἀνεκδότος «Κατάλογος τῶν ἀπὸ τοῦ 1821 μέχρι σήμερον ὑπὸ Ἑλλήνων ἐκδοθέντων βιβλίων, ἐφημερίδων καὶ εἰκόνων, συντεθειῶν χρονολογικῶς καὶ εἰς ἐπιγραφικῶς ὑπὸ Στεφάνου Κουμανούδου» καὶ οὗ τὸ χειρόγραφον ἀποκτείνεται ἐν τῷ ἀρχεῖῳ τῆς Ἐθνολογικῆς Ἐταιρείας. (τόμ. Α'. σελ. 1—474, Β'. σελ. 1—400, Γ'. σελ. 1—396 μετὰ χειρογράφων σημειώσεων καὶ ἀγγελίας περὶ ἐκδόσεως ἑλληνικοῦ βιβλιογραφικοῦ καταλόγου ἀπὸ τοῦ ἔτους 1821 μέχρι τοῦ 1854).

Ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλα σημεία τῆς πνευματικῆς ἡμῶν ζωῆς ἀνεμείχθη ἐνεργῶς, δώσας εἰς πολλὰ καὶ κύρια ζητήματα τὰς ὀρθοτέρας τῶν κατευθύνσεων. Ἐμπεποτισμένος μὲ τὴν γνῶσιν τῶν κυριωτέρων εὐρωπαϊκῶν φιλολογικῶν, τῆς γερμανικῆς, τῆς ἰταλικῆς καὶ τῆς γαλλικῆς καὶ συγχρόνως κάτοχος τῶν νεωτέρων σλαβονικῶν, ὧν ἐγνώριζε τὰς περιπετείας, ὑπῆρξεν ἐκ τῶν πρώτων ἐν Ἀθήναις ἐπισήμων λογίων, οἵτινες ἐπολέμησαν τὸν σχολαστικὸν λογισμὸν, διακηρύξαντες τὸ ἀδύνατον τῆς ἐπιστροφῆς εἰς τὴν ἀρχαίαν. Ποιητὴς ὁ ἴδιος, ὡς εἰσηγητὴς διαφόρων ποιητικῶν διαγωνισμῶν, διετύπωσε τὰς ἀσφαλεστέρας τῶν ἀντιλήψεων περὶ Καλοῦ καὶ Ὠραίου. Ὅτε μάλιστα ἔλαβε χώραν τὸ διαγώνισμα περὶ μεταφράσεως τοῦ Δάντου καὶ ἐβραβεύθη ἡ μετάφρασις τοῦ Ἀντωνιάδου εἰς τὴν καθαρῆν οὖσαν, ὁ Κ., εἰς ἐκ τῶν κριτῶν, διαφωνήσας δὲν ἐδίστασε νὰ διακηρύξῃ ὡς πολὺ καλλιτέραν τὴν ἐλευθέραν μετάφρασιν τοῦ ποιητοῦ. τὴν γενομένην ὑπὸ τοῦ Κεφαλλῆνος Βεργωτῆ εἰς γλῶσσαν δημοτικὴν, ἀποφανθεὶς ὅτι «ἡ καταλληλοτέρα γλῶσσα εἰς ἣν ἔπρεπε νὰ μεταφρασθῇ ὁ Δάντης ἦτοί ἐστιν ἡ δημοδὴς». Ὡς γενικὸς τέλος, γραμματεὺς τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας, ἔδρασεν εὐρύτατα καὶ ἐπιστημονικώτατα, ἀνυψώσας τὸ

Ίδρυμα εἰς περίοπτον θέσιν καὶ καταστήσας τὸ ὄργανον αὐτῆς, τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἐφημερίδα, ἐφάμιλλον τῶν εὐρωπαϊκῶν, ἐνῶ συγχρόνως διηύθυνε δεξιότατα καὶ τὸς ἀνασκαφὰς αὐτῆς, ἀποκαλύψας καὶ ἀνασκάψας τὸ Θέατρον τοῦ Διονύσου, τὴν Στοᾶν τοῦ Ἀττάλου, τὸ Δίπυλον, τὸ Ἀσκληπιοεῖον καὶ τὴν Ἀδριαίνειον Βιβλιοθήκην καὶ συμβαλὼν ὥς οὐδεὶς ἄλλος εἰς τὴν ἰδρυσιν τοῦ Ἐθνικοῦ Μουσείου. Τὴν τοιαύτην ἐπιστημονικὴν δρᾶν ἀμείβων ὁ ἐν Παρισίοις Σύλλογος πρὸς διάδοσιν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων, ἐβράβευσε τὰς Ἐπιτιμβίους Ἐπιγραφὰς αὐτοῦ. Ἡ δὲ Ἑλληνικὴ κοινωνία ἐθεώρησε πάντοτε τὸν Κ. ὡς ἓνα τῶν εὐγενεστέρων καὶ ἐναρετωτέρων μελῶν αὐτῆς. Καὶ ἡ βαθεῖα αὐτῇ ἐκτίμησις ἐκυρώθη παγκοσμίως, ὅτε ὁ βασιλεὺς Γεώργιος ὁ Α' προσέλαβεν αὐτὸν ὡς διδάσκαλον τὸ 1866, τιμήσας ἐξακολουθητικῶς τὸν ἄνδρα διὰ θερμῆς φιλίας μέχρι τοῦ θανάτου του· ἡ δὲ βασίλισσα Ὀλγα εἰς αὐτὸν ὤφειλε τὴν ἀγτίαν αὐτῆς κατάρτισιν εἰς τὴν νεοελληνικὴν γλῶσσαν. Καίτοι περιβληθεὶς διὰ τοιούτων ἀξιομάτων καὶ τιμῶν ὁ Κ. παρέμεινε ὁ ἀπείριτος καὶ ἀπλοῦς ἐπιστήμων, ὁ ἀνώτερος ἄνθρωπος, ὃν οἱ τίτλοι ἄφηνον ἀδιάφορον. Πλήρης ἡμερῶν ἀπέθανε τὸ 1899.

(Ἡ εἰκὼν τοῦ Κ. ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ Ἡμερολόγιον Σκόκου τοῦ ἔτους 1900).

Συγγράμματα :

Α) Αὐτοτελεῖ Δημοσιεύματα.

- 1) 1845. Ποῦ σπεύδει ἡ Τέχνη τῶν Ἑλλήνων τὰς σήμερον. (Προσετέθησαν καὶ δύο πραγματεῖαι Ἰωάν. Βιγκελμάου περὶ τέχνης ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ Ἐν Βελιγραδίου 1845, σ. 167.
- 2) 1851. Στράτης Καλοπείχειρος. Ἐν Ἀθήναις 1851, σ. 144. [βλ. καὶ τοὺς ἀρ. 15 καὶ 17]
- 3) 1852. Ἀντιπάντησις τῷ κ. Σκαρλάτῳ Δ. Βρετανίῳ. Ἐν Ἀθήναις 1852 σ. 23.
- 4) 1853. Λόγος ἐκφωνηθεὶς τῇ 20/3/1853 κατὰ τὴν ἐπέτειον ἐορτὴν τῆς ἰδρύσεως τοῦ Πανεπιστημίου Ὁθωνος. Ἐν Ἀθήναις 1853, σ. 34 [εἰς τὰς σ. 29-34 σημειώσεις περὶ ἑλλήν. ἐνότητος.
- 5) 1854. Specimen emendationum in Longinum, Arsinem, Menandrum, Aristidem aliosque artium Scriptores. Athenis MDCCC LIV, σ.
- 6) 1854. Λεξικὸν Λατινοελληνικὸν τὸ μὲν πρῶτον συνταχθὲν καὶ ἐκδοθὲν ὑπὸ τοῦ ἐκ Βρέμης τῆς Γερμανίας Ἐρρίκου Οὐλερίχου, εἰτα τὸ δεύτερον ἐπεξεργασθὲν καὶ πλουτισθὲν λέξεσι καὶ σημειομένοις ὑπὸ Στ. Κουμανούδη, Ἀδριανοπολίτου. Ἐν Ἀθήναις 1854, σ. α-α' προσόμιον, 1-465 μέρος α', 1-512 μέρος β'. Τὸ αὐτὸ μετετυπώθη εἰς 3ην ἔκδοσιν τὸ 1864 καὶ εἰς 4ην τὸ 1873. [βλ. καὶ τοὺς ἀρ. 14 καὶ 18].
- 7) 1857. Ἐκθεσις τοῦ ποιητικοῦ διαγωνισμοῦ 1857. Ἐν Ἀθήναις 1857, σ. 36 [εἰσηγητὴς Σ. Κουμανούδης].
- 8) 1858. Δήλωσις περὶ δύο ἐπιγραφῶν. Ἀθήναι 1858, σ. 8 μετὰ πίν.
- 9) 1860. Ἐπιγραφαὶ Ἑλληνικαὶ κατὰ τὸ πλεῖστον ἀνέκδοτοι, ἐκδιδόμεναι διαπύην τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας. Φυλλάδιον Α'. Ἐν Ἀθήναις 1860, σ. α-β πρόλογος + 34 μετὰ 9 πίν.
- 10) 1866. Κρίσις Βουτσαϊνίου ποιητικοῦ ἀγῶνος ἐν ἔτει ΑΩΞΣΤ'. ἀναγνωσθεῖσα ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Ἀθήνησι Ἐθν. Παν/μίου. Ἀθήναι 1866, σ. 62 [εἰσηγητὴς Σ. Κουμανούδης].

- 11) 1871. Ἀττικῆς ἐπιγραφαὶ ἐπιτύμβιοι. Ἐν Ἀθήναις 1871, σ. α-λβ+443, 444-451, προσθήκαι 452-460 Πιν.
- 12) 1880. Ἱστορία τῆς Ῥωμαϊκῆς Γραμματολογίας. 1880, σ. 340 [ἐπιθογραφῆθῃ ἐπιμελεία Ὁρφανίδου].
- 13) 1883. Συναγωγὴ λέξεων ἀθησαυρίστων ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς Λεξικοῖς. Ἐν Ἀθήναις 1883, σ. α-ια πρόλογος, ια-ιε ἐξήγησις + 395 κείμε. [μετὰ 2 πιν.]
- 14) 1884. Λεξικὸν Λατινοελληνικὸν τὸ μὲν πρῶτον συνταχθὲν καὶ ἐκδοθὲν ὑπὸ τοῦ ἐκ Βρέμης τῆς Γερμανίας Ἑρρ. Οὐλερίχου, εἴτα δὲ τὸ δεύτερον, τρίτον καὶ τέταρτον ἐπεξεργασθὲν καὶ πλουτισθὲν λέξεσι καὶ σημασινομένοις. Νῦν τὸ πέμπτον ἐπεξεργασθὲν καὶ πλουτισθὲν λέξεσι καὶ σημασινομένοις ὑπὸ Ι. Πρωτοδίου καὶ Ι. Βιαγκίνῃ. Ἐν Ἀθήναις 1884, σ. α-αε' προοίμιον, + 1 493 μέρος α', + 1 561 μέρος β'.
- 15) 1888. Στράτης Καλοπίχειρος. Ἐκδ. Β'. ὑπὸ Μπάρι. Ἐν Ἀθήναις 1888, σ. 1-2 πρόλογος + 268 κείμε.
- 16) 1899-1900 Συναγωγὴ Νέων Λέξεων ὑπὸ λογίων πλασθεισῶν ἀπὸ τῆς Ἀλώσεως μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων. Τόμ. Α' σ. α-ι' τοῖς ἀναγνώσταις + 1 587 κείμε. τόμ. Β'. σ. 589-1145 κείμενον, σ. 1146-1163 ὀνόματα, σ. 1164-1166 περιοδικὰ συγγράμματα, ἡμερολόγια, ἀνάγνωμα, διάφορα ἐγγραφα, ἐκθέσεις, κώδικας κτλ. Ἐν Ἀθήναις 1900, ἐκδ. Βιβλιοθήκης Μαρσαλῆ (εἰς ἀριθ. 95-100).
- 17) 1901. Στράτης Καλοπίχειρος. Ἐν Ἀθήναις 1901, σ. 1-6 (τῷ ἀναγνώστῃ ὑπὸ Π. Κουμανούδῃ) καὶ σ. 1-275 κείμε. Ἐκδ. Βιβλιοθήκης Μαρσαλῆ.
- 18) 1901. Λεξικὸν Λατινοελληνικὸν συνταχθὲν ὑπὸ Ἑρρίκου Οὐλερίχου, ἐπεξεργασθὲν δὲ καὶ πλουτισθὲν λέξεσι καὶ σημασινομένοις ὑπὸ Σ. Κουμανούδῃ. Νεωτάτη ἐκδ. ἐπεξεργασθεῖσα ὑπὸ Θ. Κρηπίτου. Ἐν Ἀθήναις 1901, σ. 1-1240 κείμε. Β) Εἰς ἐφημερίδας, περιοδικὰ καὶ εὐλαχεῖ.
- 19) 1848. Βιβλιοκρισίαι: περὶ τῆς Ἑλληνικῆς κ. τ. λ. ὑπὸ Σούτσου, περὶ ἐγέρσεως τῶν λαῶν ὑπὸ ἀνάγνωτος περὶ Φεβρουαίου ὑπὸ Καρύδῃ καὶ περὶ «Στιχουργημάτων» τοῦ Ἀρ. Βαλαωρίτου (ἐφημερίς «Νέα Ἑλλάς», ἔτ. Α'. ἀρ. 2 καὶ 3 τῆς 1[8]1848).
- 20) 1849. Περί Λατινικῆς Φιλολογίας («Φιλολογικὸς Συνέκδημος» ἔτ. Α'. 1849 σ. 112-113).
- 21) 1849. Περί Φιλολογίας ἐν γένει καὶ ἰδίως τῆς Λατινικῆς («Φιλολογικὸς Συνέκδημος» ἔτ. Α' 1849, σ. 230-247).
- 22) 1849. Μελέτη περὶ Πινδάρου («Φιλολογικὸς Συνέκδημος» ἔτ. Α' 1849, σ. 393-400).
- 23) 1849. Περί Σιμωνίδου («Νέα Ἑλλάς», 5[12]1848) καὶ πάλιν («Νέα Ἑλλάς» 20[1]1849).
- 24) 1849. Βιβλιοκρισία: Περί «Συμαΐδος» τοῦ Σιμωνίδου («Νέα Ἑλλάς» 28[5]1849).
- 25) 1850. Σιμωνίς (Νέα Ἑλλάς» φ. 89 τῆς 7[5]1850 καὶ πάλιν Σιμωνίς αὐτόθι, φ. 27[5]1850. Ἀπάντησις Μουστοξύδου (ἐφημ. «Ἑλπίς» 27[5]1850) [Περὶ ληψὶς τούτων ἐδημοσιεύθη ἐν «Allgemeine Zeitung» 18[8]1857].
- 26) 1852. Βιβλιογραφία. Ἡ Κωνσταντινούπολις κ.τ.λ. ὑπὸ Βυζαντίου (περ. «Μνημοσύνη» ἔτ. Α'. 1852, σ. 37-38) Ἀπάντησις τοῦ Βυζαντίου, αὐτόθι σ. 82-83.
- 27) 1854. Ἐγχειρίδιον γεωγραφίας διηρημένον εἰς τρία μέρη καὶ περιέχον τοπογραφίαν, φυσικὴν γεωγραφίαν καὶ πολιτειογραφίαν, ὑπὸ Σ. Σταθοπούλου.

- Ἐν Ἀθήναις 1854 [τὴν ἔκδ. ἐπεμελήθη ὁ Σ. Κουμανούδης, γράψας καὶ τὸν λόγον, σ. β-δ].
- 28) 1860. Γενικὴ Συνέλευσις τῶν μελῶν τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολ. Ἑταιρείας. Ἀθῆναι 1860. [Εἰς σ. 5-17 ἔκθεσις τοῦ γραμ. Σ. Κουμανούδη, μετὰ πίν.].
- 29) 1861. Ἐπιγραφαὶ ἑλληνικαὶ ἀνέκδοτοι (Περ. «Φιλίστωρ» τόμ. Α' 1861 σ. 40-56). Συνέχεια αὐτόθι σ. 90-101, 131-135, 189-199, 515-536.
- 30) 1861. Ὀλίγα τιὰ περὶ τῆς χρυσελεφαντίνης Ἀθηνᾶς τοῦ Φειδίου (Περ. «Φιλίστωρ» τόμ. Α' 1861, σ. 136-138).
- 31) 1861. Περὶ τῶν ἐν τοῖς δημοτικοῖς σχολείοις διδακτικῶν βιβλιαρίων (Περ. «Φιλίστωρ» τόμ. Β' 1861, σ. 231-237).
- 32) 1861. Ἐπιγραφαὶ ἑλληνικαὶ ἀνέκδοτοι (Περ. «Φιλίστωρ» τόμ. Β' 1861, σ. 132-142. Συνέχεια αὐτόθι σ. 184-187, 238-240, 268-271, 428-432, 484-493).
- 33) 1861. Γενικὴ Συνέλευσις τῶν μελῶν τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολ. Ἑταιρείας. Ἀθῆναι 1861. (Εἰς σ. 12-27 ἔκθεσις γραμματέως Σ. Κουμανούδη, μετὰ ἱχνογραφικοῦ πίν.).
- 34) 1862. Ἑλληνικαὶ ἐπιγραφαὶ ἀνέκδοτοι (Περ. «Φιλίστωρ» τόμ. Γ' 1862, σ. 60-65. Συνέχεια αὐτόθι σ. 150-156, 277-287, 350-362, 444-457, 549-556. Βιβλιογραφία: αὐτόθι σ. 372-374 καὶ 173-176).
- 35) 1862. Παρατηρήσεις εἰς τὸ περὶ συντάξεως ἰδιωτικῶν τῆς νέας ἑλληνικῆς γλώσσης ἄρθρον τοῦ Α. Κυπριανοῦ (Περ. «Φιλίστωρ» τόμ. Γ' 1862, σ. 135-139. Εἰδήσεις ἀρχαιολογικαί: αὐτόθι σ. 187-192. Ποικίλα: αὐτόθι σ. 480).
- 36) 1862. Εἰδήσεις περὶ τοῦ Θεάτρου τοῦ Ἀδωνιδίου καὶ Ἐπιγραφαὶ ἐξ αὐτοῦ (Περ. «Φιλίστωρ» τόμ. Γ' 1862, σ. 561-569 καὶ τόμ. Δ' 1862, σ. 85-95).
- 37) 1862. Ἐπιγραφαὶ ἑλληνικαὶ ἀνέκδοτοι (Περ. «Φιλίστωρ» τόμ. Δ' 1862, σ. 73-96. Συνέχεια αὐτόθι σ. 164-170, 265-278, 332-344, 458-464, 546-551). Εἰδήσεις φιλολογικαί: αὐτόθι σ. 477-479).
- 38) 1862. Περὶ τεμαχίων πηλίνων ἀγγείων μετὰ λατινικῶν ἐπιγραφῶν εὗρεθέντων ἐν Ἀθήναις (Ἀρχαιολογικὴ Ἐφημερίς Περίοδος Β' 1862, σ. 10-16). Δύο λίθινα σκεύη ἀγνώστου χρήσεως (αὐτόθι σ. 23-26). Ἐπιγραφαὶ ἑλληνικαὶ (αὐτόθι σ. 77-82, 127, 168-270).
- 39) 1862 Σειρὰ Συνέκτων εἰς Βενετίαν, ποιηθεῖσα κατὰ μῆνα Αὐγουστον τοῦ 1845 ἔτους. (Ἐθνικὸν Ἡμερολόγιον διὰ τὸ ἔτος 1862 Μαρ. Βρεττοῦ. Ἐν Παρισίῳ 1861, σ. 26-29 [Ἐδημοσιεύθησαν τὸ πρῶτον εἰς «Νέαν Ἑλλάδα» τοῦ 1848].
- 40) 1862. Δύο Γενικαὶ Συνελεύσεις τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογ. Ἑταιρείας. Ἀθῆναι 1862 (σ. 5-14 ἔκθεσις γραμματέως, μετὰ ἱχνογρ. πίν.).
- 41) 1863. Δύο Γενικαὶ Συνελεύσεις τῶν ἐταίρων τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογ. Ἑταιρείας. Ἀθῆναι 1864 (σ. 4-9 ἔκθ. γραμματέως),
- 42) 1864. Δύο Γενικαὶ Συνελεύσεις τῶν ἐταίρων τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας. Ἀθῆναι 1864 (σ. 4-5 ἔκθ. γραμματέως),
- 43) 1865. Ποίησις: Μετάφρασις Σερβικῶν δημοτικῶν ἀσμάτων (Περ. «Χρυσάλλις» τόμ. Γ' 1865, σ. 109-111).
- 44) 1865. Ἀναγραφή ταμιακῆ ἀνέκδοτος (Περ. «Χρυσάλλις» τόμ. Γ' 1865, σ. 710-711).
- 45) 1865. Δύο Γενικαὶ Συνελεύσεις τῶν ἐταίρων τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας. Ἀθῆναι 1865 (σ. 3-7 ἔκθ. γραμματέως, μετὰ 4 πίν.).

- 46) 1866. Περί Φιλελληνισμού. Λόγος ἐν τῷ Ἀθηναίῳ τῇ 27]1866 (περ. «Πανδώρα» Τόμος ΙΖ' 1866, φ. 385 σ. 1—11)
- 47) 1866. Ἐπιγραφή ἑλληνικὴ ἀνέκδοτος (περ. «Χρυσάλις» τόμ. Δ' 1866, σ. 11—13).
- 48) 1866. Ἀρχαιολογικά (περ. «Χρυσάλις» τόμ. Δ'. 1866, σ. 34—26).
- 49) 1866. Τριῶν ἐφηβικῶν στηλῶν ἀνεκδότων ἡ πρώτη (περ. «Χρυσάλις» Τόμ. Δ' 1866, σ. 356—361).
- 50) 1866 Ἐπιγραφή Ἀττικὴ ἀνέκδοτος (περ. »Χρυσάλις» τόμ. Δ' 1866, σ. 589—592).
- 51) 1866. Δύο Γενικαὶ Συνελεύσεις τῶν ἐταίρων τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολ. Ἐταιρείας. Ἀθῆναι 1866 (σ. 5—9 ἔκθ. γραμματέως, μετὰ πίν).
- 52) 1867. Δύο Γενικαὶ Συνελεύσεις τῶν ἐταίρων τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολ. Ἐταιρείας. Ἀθῆναι 1867 (σ. 4—6 ἔκθ. γραμματέως).
- 53) 1868. Διανοητικὴ ἀνάπτυξις ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὰ ἔτη 1865—1867 (Ἀττικὸν Ἡμερολ. Ἀσωπίου ἔτ. Β'. 1868, σ. 66—75).
- 54) 1868. Δύο Γενικαὶ Συνελεύσεις τῶν ἐταίρων τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας. Ἀθῆναι 1868 (σ. 5—7 ἔκθ. γραμματέως).
- 55) 1869. Δύο Γενικαὶ Συνελεύσεις τῶν ἐταίρων τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας. Ἀθῆναι 1869 (σ. 5—10 ἔκθ. γραμματέως).
- 56) 1869. Ἐρμηνεία πίνακος 49 (Ἀρχαιολ. Ἐφημ. περ. Β'. 1869, σ. 333, 336—337, 345—346).
- 57) 1870. Δύο Γενικαὶ Συνελεύσεις τῶν ἐταίρων τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας. Ἀθῆναι 1870 (σ. 5—12 ἔκθ. Γεν. Γραμματέως μετὰ πίν).
- 58) 1870. Ἀττικαὶ ἐπιγραφαὶ (Ἀρχαιολ. Ἐφημ. περ. Β'. 1870, σ. 349—352). Περί ἐκδιδομένων ἑλληνικῶν ἐπιγραφῶν παράστημα Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημ. 1870, σ. 1—4).
- 59) 1872. Ἀττικῆς ἐπιγραφαὶ ἀνεκδοτοὶ (περ. «Ἀθήναιον» τόμ. Α' 1872, σ. 1—19 Συνέχ. αὐτόθι, σ. 164—172, 253—260, 395—400, 482—501).
- 60) 1872. Σφραγίδες καὶ ἄλλα σκευὴ ἐγγράμματα (Ἀρχαιολ. Ἐφημερίς, περ. Β'. 1872, σ. 402—405).
- 61) 1873. Ἐπιγραφαὶ ἀνέκδοτοι ἐκ Δήλου (περ. «Ἀθήναιον» τόμ. Β'. 1873, σ. 130—131). Ἐπιγραφαὶ Μυκόνου ἀνέκδοτοι (αὐτόθι σ. 235—243). Θεσσαλικὴ ἐπιγραφή αὐτόθι σ. 316. Ἐπιγραφαὶ Βοιωτίας ἀνέκδοτοι (αὐτόθι σ. 401—407). Ἐπιγραφαὶ ἀνέκδοτοι Ἀργολίδος καὶ Ἀττικῆς (αὐτόθι σ. 480—489).
- 62) 1874 Τρία Γλιπτά ἀρχαῖα (Ἀρχαιολογικὴ Ἐφημερίς, περ. Β'. 1874, σ. 480—485).
- 63) 1875 Ἑλληνικὴ περιοδικὴ δημοσιογραφία (περ. «Οἰκονομικὴ Ἐπιθεώρησις» ἔτ. Γ'. Τόμος 3ος 1875, σ. 346—355) [Ἐνδιαφερότατον ἄρθρον διὰ τὴν ἀπὸ τοῦ 1811—1875 Ἑλλην. ἐφημεριδογραφίαν].
- 64) 1875. Ἐπιγραφαὶ Βοιωτίας, Μεσσηνίας καὶ Ἀττικῆς (περ. «Ἀθήναιον» τόμ. Δ' 1875, σ. 101—123). Ἐπιγραφαὶ Τανάγρας ἀνέκδοτοι (αὐτόθι σ. 291—302). Ἐπιγραφαὶ Λεβαδείας καὶ Θίσβης (αὐτόθι σ. 369—383). Ἐπιγραφαὶ ἀνέκδοτοι Δήλου, Ρηνεΐας καὶ Κυθήρων (αὐτ. σ. 453—468).
- 65) 1875. Εἰδήσεις περὶ κατεδαφίσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως Ἀθηνῶν Πύργου καὶ ἐπιγραφαὶ ἐξ αὐτοῦ (περ. «Ἀθήναιον» τόμ. Δ' 1875, σ. 195—220).
- 66) 1876. Ἀττικὰ ψηφίσματα (περ. «Ἀθήναιον» τόμ. Ε' 1876, σ. 75—106). Προσθῆκαι ἐπιγραφῶν (αὐτ. σ. 323—340). Ἐπιγραφαὶ ἐκ τῶν περὶ τὸ Ἀσκληπιεῖον τόπων (αὐτ. σ. 411—431, συνέχεια σ. 513—530).

- 67) 1876. 'Ανασκαφαί περί τήν 'Ακρόπολιν (περ. «'Αθήναιον», τόμ. Ε' 1876, σ. 153—191).
- 68) 1877. 'Επιγραφαί ἐκ τῶν περὶ τὸ 'Ασκληπιεῖον τόπον (περ. «'Αθήναιον» τόμ. Στ' 1877, σ. 127—160, συν. αὐτ. σ. 265—282, 367—389, 474—491).
- 69) 1878. 'Επιγραφαί ἐκ τοῦ 'Ασκληπιείου καὶ τῶν πέριξ τόπων (περ. «'Αθήναιον» τόμ. Ζ' 1878, σ. 74—97). 'Επιγραφαί διαφόρων μερῶν (αὐτ. σ. 205—214). 'Επιγραφαί Θεοπιῶν καὶ 'Αθηνῶν (αὐτ. σ. 281—292). 'Επιγραφαί 'Αττικῆς (αὐτ. σ. 386—393, 478—487).
- 70) 1878. Τελευταία ἀντίρρησης περὶ τῶν δῆθεν σλαβικῶν ἐν 'Ολυμπίᾳ κτισμάτων (περ. «'Αθήναιον» τόμ. Ζ' 1878, σ. 487—490).
- 71) 1879. 'Ολίγα τινὰ περὶ μουσικῆς ἰνδικῆς ('Αττ. 'Ημερολ. 'ω' Δαπίου, ἔτος ΙΓ') 1879, σ. 172—179).
- 72) 1879. 'Επιγραφαί 'Αττικῆς ἀνέκδοτοι (περ. «'Αθήναιον» τόμ. Η' 1879, σ. 135—146. Συν. αὐτ. σ. 231—240, 399—405, 529—533).
- 73) 1879. 'Ανέκδοτα ἀσπασμάτα Εὐριπίδου καὶ ἄλλων ποιητῶν ἐκ παύρου Αἰγυπτιακοῦ (περ. «'Αθήναιον» τόμ. Η' 1879, σ. 343—351).
- 74) 1880. 'Ανέκδοτον τεμάχιον Εὐριπίδου δράματος (περ. «'Αθήναιον» τόμ. Θ' 1880, σ. 179—201).
- 75) 1880. 'Αρχαῖκή ἐπιγραφή 'Αττικοῦ ἀγρίου ἐπὶ «'Αθήναιον» τόμ. Θ' 1880 σ. 1—4). 'Επιγραφαί Δαρψάκου ἀνέκδοτοι (αὐτ. σ. 314—319, 364—372).
- 76) 1880. Βιβλιοκρισία : Μηλιαράκη, ὁποῖα ἔργα περιγραφικὰ τῶν Κυκλάδων νήσων κτλ. (περὶ «'Αθήναιον» τόμ. Θ' 1880, σ. 147—154).
- 77) 1880. Πονήματα (Πανελλ. 'Ημερολ. Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν ἔτος Α' 1880, σ. 127—128).
- 78) 1881. 'Αττικαὶ 'Επιγραφαί (περ. «'Αθήναιον» τόμ. Ι' 1881, σ. 68—75, συν. αὐτ. σ. 405—409, 523—537).
- 79) 1883. 'Επίγραμμα ἔμμετρον ἄττικόν ('Αρχαιολ. 'Εφημ. 1883, σ. 21). Ψήφισμα Φρατρικόν (αὐτ. σ. 69). Ψήφισματα 'Αττικὰ (αὐτ. σ. 167). Ψήφισμα καὶ 'Ανάθεσις Σαβυζιαστῶν (αὐτ. σ. 246—250).
- 80) 1884. Σκύφοι Βοιωτικοὶ Δύο (μετὰ 5 πιν) ('Αρχαιολ. 'Εφημ. 1884, σ. 59). 'Επιγραφαί ἐκ τοῦ ἱεροῦ 'Αμφιαράου (αὐτ. σ. 121). Δύο 'Αττικὰ ψηφίσματα (αὐτ. σ. 129). 'Αττικὸν ψήφισμα (μετὰ 10 πιν). (αὐτ. σ. 161). Χαλκαὶ ἐνεπίγραφοι ταινία μεθ' 1 πίν.) (αὐτ. σ. 79).
- 81) 1885. 'Αττικαὶ 'Επιγραφαί ('Αρχαιολ. 'Εφημ. 1885, σ. 161). 'Επιγραφαί ἐκ τῆς ἐν τῇ ἀγορᾷ 'Αθηνῶν ἀνασκαφῆς (αὐτ. σ. 205). 'Αναγραφή πυλωρῶν τῆς 'Ακροπόλεως 'Αθηνῶν (αὐτ. σ. 64).
- 82) 1886. Δύο δωδεκάδες 'Αττικῶν ψηφισμάτων ('Αρχαιολ. 'Εφημ. 1886, σ. 95). Δύο 'Αττικὰ ψηφίσματα καὶ ἐν ἐπιμέτρῳ ψήφισμα Πριήνης (αὐτ. σ. 215).
- 83) 1887. 'Επιγραφαί 'Αθηνῶν καὶ Θίοβης, μετὰ ζυγκογραφήματος ('Αρχαιολ. 'Εφημ. 1887, σ. 49). 'Επιγραφή 'Αττικὴ περὶ οἰκοδομῆς τινοῦ ἐν Δήλῳ (αὐτ. σ. 57). Ψηφισμάτων 'Αττικῆς τεμάχια (αὐτ. σ. 217).
- 84) 1888. Διονυσιακὸν Σύμπλεγμα, μετὰ πίν. ('Αρχαιολ. 'Εφημ. 1888, σ. 67—70). Οἰκοδόμημα Ρωμαίων χρόνων, μετ' ἐπιγραφῆς (αὐτ. σ. 199—200).
- 85) 1889. 'Επιγραφαί ἐξ 'Αθηνῶν, 'Αμοργοῦ, Γιθίου ('Αρχαιολ. 'Εφημ. 1889, σ. 51—67).
- 86) 1890. 'Επιγραφαί ἐξ 'Αθηνῶν ('Αρχαιολ. 'Εφημ. 1890, σ. 105—116, 141—155, 222—224).

Κρίσεις. Εἰς αὐτοτελῇ φυλλάδια. Σπυρ. Βάση: Στ. Κουμανούδης. Εἰς «Ἀθηνᾶς» τομ. ΙΑ'. (1900) σελ. 403—424 καὶ εἰς ἰδιαίτερον τεύχος. **Σ. Παπαγεωργίου:** Λεξικογραφικὸς Ἔρως. Ἐν Τεργέστη 1899 σελ. 1—24 (Ἀνατύπώσεις ἐκ τῆς Νέας Ἡμέρας 1899 ἀριθμ. 1286—1288). **Κ. Ράδου:** Στέφανος Κουμανούδης «Δελτίον Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἑταιρείας» τόμ. Α'. (νέα σειρά) 1930 σελ. 78—85 καὶ εἰς ἰδιαίτερον τεύχος σελ. 1—10, μετ' εἰκόνας. **Ἀνωνύμου:** «Ἀρχαιολογικὴ Ἐφημερίς» ἔτους 1900 καὶ εἰς ἰδιαίτερον δίφυλλον μετὰ πένθους. **Ἀνωνύμου:** Δύο λόγια περὶ μεταφράσεως τοῦ ποιητοῦ τῆς Ἰταλίας. Κεφαλληνία 1873 σελ. 1—11. **Εἰς Περιδικά, Ἐφημερίδας καὶ ἄλλα ἔντυπα. Η. Σταθοπούλου:** Τοῦ ποιητικοῦ Διαγωνισμοῦ τοῦ 1857 τὰ ἐπεισόδια. Ἐν Ἀθῆναις 1857 σελ. 160. **Ἀνωνύμου:** Ἐπικρίσεις τῶν ὑπὸ τοῦ κ. Δημητρίου Βερναρδάκη γραφεισῶν διατριβῶν κατὰ τῆς ἐκθέσεως τῆς τοῦ ποιητικοῦ διαγωνισμοῦ 1857 ἐπικρίσεως. Ἀθῆναι 1857 σελ. 61. **Pape's—Venseler:** Wörterbuch der Griechischen Eigennamen, τρίτη ἐκδοσις 1884 σελ. VII. **Ε. Καστόρχη:** Ἱστορικὴ ἐκθεσις τῶν πράξεων τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας. Ἀθῆναι 1879 σελ. 47. **Ἀθανασίου Σκελλαρίου:** Λεξικὸν Ἑλληνικῆς Γλώσσης, ἐκδοσις τετάρτη (1887) τόμ. Α'. σελ. ιε'. **Ἀνωνύμου:** Στράτης Καλοπίχειρος. Ἐφημ. «Ἀκρόπολις» 22[6]1888. **Ἀνωνύμου:** Δελτίον Ἑστίας 1888. **Π. Καββαδία:** Πρακτικὰ Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας ἔτους 1899 σελ. 10—11. **Κ. Κρουμβάχερ:** Κρίσις περὶ τοῦ Λεξικοῦ τοῦ Κουμανούδη. Ἐφημερίς «Τὸ Ἄστυ» 4[3]1901. **Ραδάμανθος:** Τὸ Νέον Ἑλληνικὸν ἔπος. Ἐφημ. «Τὸ Ἄστυ» 13, 14[4]1901. **Μ. Λάσια:** Στέφανος Κουμανούδης. Ἐπιφυλλίς «Νέας Ἡμέρας» Τεργέστης 19[8] καὶ 1[6]1900. **Α. Παλάμα:** Στέφανος Κουμανούδης. Ἐφημ. «Ἐκπαιδευτικὴ» 11[2]1917. **Α. Γ. Καμπούρογλου:** Κουμανούδης Στέφανος. Ἐγκυκλ. Λεξικὸν Ἐλευθερουδάκη τομ. Β'ος (1936) σελ. 103. **Ι. Φ. Κακριδῆ:** Κουμανούδης Στέφανος Μεγάλῃ Ἑλληνικῇ Ἐγκυκλοπαιδεῖα τόμ. ΙΕ'. (1931) σελ. 48—49.

Διὰ παλαιὰ ἡμερολόγια, σειρὰς παλαιῶν περιοδικῶν,
πρώτας ἐκδόσεις νεοελληνικῆς λογοτεχνίας,
ἀποταθῆτε εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον μας.

ΟΙ ΕΚΔΟΘΕΝΤΕΣ ΤΡΕΙΣ ΤΟΜΟΙ

ΤΗΣ

“ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΛΛΗΝ. ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΣ,”
ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΠΡΟΣ ΔΡΧ. 50 ΕΚΑΣΤΟΣ

- Κατάλογοι τῶν ὑπὸ Ἑλλήνων ἐκδομένων βιβλίων.
 - Βιβλιογραφίαι Ἑλλήνων Λογίων καὶ Ἐπιστημόνων.
 - Βιβλιογραφικοὶ κατάλογοι σπανίων καὶ δυσσευρέτων ἐκδόσεων.
- (Ἀποστέλλονται ἐλεύθεροι ταχυκῶν τελῶν)